

Betalingen være. Jeg synes da, det ligger nær at antage, at det maa være Værdien af det bjærgede, der er Udtryk for, hvorvidt Bjærgningen er lykkedes. Men det, faa vi at vide, ikke er Tilfældet, thi det staar i anden Række mellem de Momenter, der skulle tages i Betragtning. Under disse Omstændigheder er man stillet overfor det Problem: Ja, hvad er det saa egentlig for en Enhed, der skal benyttes til Udmaaling af, hvorvidt en Bjærgning maa siges at være lykkedes. Maaske den højtærede Minister skulde være rede til at give mig Oplysning i saa Henseende.

I § 8 er der indført en indgribende Ændring, nemlig denne, at medens Bjærgningslønnen hidtil i Almindelighed ikke maatte sættes højere end til en Trediedel, kun i særlige Tilfælde højere, af det bjærgedes Værdi, gaa vi nu til den Bestemmelse, at „Bjærgeløn maa ikke sættes højere end Værdien af det bjærgede“. Jeg vil vedgaa, at det forekommer mig egentlig fremmedartet, at det skulde være nødvendigt at indføre en saadan Bestemmelse. Den er imidlertid vedtagen af samtlige tre Landes delegerede, saa det maa vel være nødvendigt, men jeg har studset ved at se, at det skulde være nødvendigt at bestemme i Loven, at Bjærgelønnen ikke maa overstige det bjærgedes Værdi. Jeg er Landmand, og jeg kan vanskeligt forestille mig, at man selv under en vanskelig Høst skulde komme i det Tilfælde, at Bjærgningsomkostningerne skulde overstige Værdien af det bjærgede. Ganske vist kan jeg ogsaa tænke mig de Forhold, f. Eks. under Udrødelse af Sagsomkostninger, hvor vi kunde have Nytte og Glæde af en Lovbestemmelse om, at Bjærgningsomkostningerne ikke maa overstige Værdien af det bjærgede; men, som sagt, jeg har studset ved, at det virkelig skulde være nødvendigt at indføre en saadan Bestemmelse i Lovforslaget.

Jeg har allerede omtalt, at de højt ansete og kompetente Mænd, der have medvirket ved Tilblivelsen af dette Lovforslag, borge for, at de Sider i Lovforslaget, de særlig repræsenterer, ere behørigt varetagne, og jeg har anført, at hvis ogsaa Skibsfartens Interesser tør hævdes at være behørigt varetagne ved Lovforslagets Affattelse, saa er der ikke Anledning til at nære nogen Betænkeligheder ved det, saaledes som det her ligger for. I sidstnævnte Henseende er jeg imidlertid ikke aldeles sikker paa, at Lovforslaget vinder fuld Godkendelse fra Skibsfartens Side, og det kan jo ikke

nægtes, at Skibsfartens Interesser ret følelig berøres af de Ændringer, der her indføres, Ændringer, som jeg i Modsætning til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sylov) paa enkelte Punkter finder ret indgribende. Jeg erkender, at Lovforslaget møder frem med et autoriseret Faglighedens Stempel, men om det just af den Grund skulde være nødvendigt til den Grad at give sig Autoritetstroen i Vold, at man afviser Tanken om at undergive Lovforslaget en velvillig Behandling i et Udvalg, skulde jeg dog ikke mene hensigtsmæssigt. Jeg for mit Vedkommende skulde i Henhold til, hvad jeg her har anført, være nærmest stemt for at anbefale, at Sagen overgaves til nærmere Gennemsyn i et Udvalg, idet jeg i øvrigt paa Partifællers og egne Vegne tilsiger, at vi under denne Udvalgsbehandling skulle yde vor velvillige Medvirkning til Lovforslagets Fremme.

Harald Jensen: Saaledes som dette Lovforslag er fremkommet, og som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, nærmere skildrede, staar man noget tvivlende overfor, hvad der kan gøres ved dette Lovforslag, og hvad der ikke kan gøres. Lovforslaget er jo to Gange endda, i dobbelt Henseende, en Frugt af international Overenskomst, første Gang derved, at der har været afholdt en interparlamentarisk Konference, som har givet Udkast til den Konvention, der igen danner Grundlaget for en Overenskomst, som Sveriges, Norges og Danmarks Regeringer have tilvejebragt gennem Delegationer. Under disse Forhold er det jo ikke nemt at udtale sig om selve Lovforslaget; man savner en Rettesnor for, paa hvilke Omraader der kan stilles Ændringer, hvor langt den Overenskomst rækker, som ikke kan brydes, og man savner derfor Betingelserne for at kunne udtale sig om de enkelte Tilfælde, som Paragrafferne omhandle, fordi man ikke ved, om netop det Tilfælde er inde under den internationale Overenskomst, enten den store internationale Overenskomst eller Overenskomsten med Sverige og Norge. Jeg skal derfor ganske afholde mig derfra, idet jeg ligesom det ærede Medlem, der nu satte sig, skal udtale, at jeg ikke er sagkyndig paa dette Omraade og kan trænge til at faa den Vejledning, som Behandlingen i et Udvalg giver, for at kunne tage Stilling til forskellige af de Ting, som Loven omhandler. Men da Sagen indeholder Bestemmelser om Sammenstød og Bjærgning og en Ændring af Søloven